

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.
Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 18. februarja 1904.

Štev. 7.

Vedno lepše stvari na naših sodiščih!

Poroča se: Dne 3. t. m. se je vršila daljša civilna razprava na tukajšnjem okrajnem sodišču v dvorani št. 74 pred sodnim tajnikom Kuesom. Toženca, ki je bil Slovenec, in se je tudi branil slovensko, je branil dr. Frlan. Tožiteljica je bila neka koroška Slovenka, ki je govorila le nemško in zahtevala, najbrže naščuvana po svojem zastopniku, da mora tudi dr. Frlan govoriti in predlagati nemško; češ, če ona govori nemško, zakaj bi pa nasprotni doktor ne?! Ta seveda se za to še zmenil ni. Na to je prosil njen zastopnik sodnika, naj vendar prepove dr. Frlanu govoriti slovensko. Sodnik, rojen koroški Slovenec (!), se je podvil vstreci nasprotnikovi želji in je takoj prepovedal dr. Frlanu dalje govoriti slovensko. Ta pa se še ni hotel vkloniti.

Sedaj pa se je razjezila človeška postavca za mizo na sodnijskem stolčku in je na ves glas v nekem, v sodnijski dvorani skoro ne več rabljivem tonu, kričala dr. Frlanu, da ga zadnjokrat opominja, da je sodnijski jezik nemški (oho?!); če pa se ne mara pokoriti, pripíše naj si konsekvence (nasledke) sam sebi! Tudi je bilo slišati, da se točka 3. zakon od dne 15. marca 1862 tolmači tudi za civilne pravde. (?) Ko je dr. Frlan uvidel, da se že suje izza sodnijske mize na njega goreče žveplo, se je naposled vklonil, da se izogne discipliniranju (kazni). Njegov klient (stranka) pa vendar še ni bil zgubil poguma in je odločno zahteval, da se mu mora raztolmačiti še slovensko, kar se je zapisalo o njegovi izpovedi nemško. Dr. Frlan je zapustil sodno dvorano s pripomnjo, da protokola ne more podpisati, ker se je izpoved njegove stranke protokolirala nemško, dasiravno je ta govorila samo slovensko.

Z združenimi močmi!

Sveta dolžnost vsakega katoličana je, da po zmožnosti podpira dobro časopisje, sveta dolžnost vsakega Slovenca, da se pobriga za dobre slovenske časnike. Povedati hočemo par v občeznanjih, a žal premalo upoštevanih opazk o načinu, kako naj uspešno to dolžnost vršimo. Lepo so o tem pisali katoliški škofje v Švici v skupnem pastirskem listu, ko so svojim vernikom to-le priporočali:

„Naročajte, če vam prepuščajo gmotne razmere, katoliške liste in širite jih med druge. Tako bodele podvojili svojo podporo dobri stvari. Vaš denar bo ohranil dober časopis in bo koristil tudi bližnjemu. Blagoslov za vaše žrtve ne bo izostal. Priobčujte svoje novice, svoje oglase, svoje poizvedbe v dobrih časopisih. Išcite listu med svojimi znanci naročnikov, dopisnikov in sotrudnikov!“

V teh besedah je pač vse povedano, kar treba priporočiti tudi nam Slovincem. Previdno so postavili imenovani škofje na prvo mesto opomin: „Naročajte katoliške liste!“

S tem stori namreč vsakdo dvojno dobro delo. Prvič odtegne slabemu listu svojo podporo, drugič nakloni isto dobremu časopisu. Vsak količkaj izobražen človek, dà, skoro vsakdo, ki le čitati zna, čuti dandanes potrebo po časopisu. Čitati tedaj mora, je pač časovna potreba. Katere liste naj si pa zbere? Obžalovanja vredno je, da se mnogi zato dosti ne zmenijo, za dobre krščanske, slovenske liste ničesar ne storijo.

Na vso moč vsiljujejo neprijatelji našega naroda in katoliške cerkve Slovincem sovražne liste! Vzemimo n. pr. le „Bauernzeitung“ ali „Štajerca“ in njima podobne liste; kako predrzno napadajo in blatijo vse, kar mora biti sveto slovenskemu kmetu, pod drzno pretvezo, da hočejo kmetom, ali sploh ljudstvu pomagati! Razširjalcem takih listov veljajo nadaljne besede omenjenega pastirskega lista: „Kdor podpira cerkvi (in narodu) sovražen list, postane sokriv hudobij tega lista. Dà, Vaša naročnina je podpora, katero mu dajete, je orožje in davek, katerega ohranjete sovražnikom vere in cerkve. In v kak namen? Za to, da bi zamogel tak list svoje delo še z večjim vspehom nadaljevati. Vi pomagajte s tem metati kamenje proti cerkvi, vaši materi, med tem pa pustite na cedilu dobre liste, ki imajo zagovarjati in braniti isto cerkev; dà, tako daleč greste, da jim odrekate majhno pomoč, malo naročnino“.

Le preresnične besede! Pač veljajo vsem tistim, ki podpirajo nasprotno nam liberalne časnike in jih celo razširjajo, besede švicarskih škofov: „Vi pomagajte metati proti cerkvi naši materi (in proti svojemu narodu) kamenje!“

Hvala pa gre tistim našim vrlim naročnikom, ki ne plačujejo le točno navadne naročnine, temveč pošiljajo še kake zneske po vrh. Vsa čast takim,

kakor tudi tistim, ki naročajo več izvodov lista ter ga dajejo čitati manj premožnim. In prav take so imeli v mislih škofje, ko so trdili o njih, da s tem „podvojijo svojo podporo dobri stvari“.

Toda poleg gmotne je listu potrebna tudi duševna podpora. In to bi zlasti priporočali vsem našim somišljenikom. Lepo in zelo lahko je kritikovati in zabavljati, a s tem se lista ne zboljša. Komur na listu svoje stranke kaj ne dopade, naj pa pomaga, da se odstrani. Vsak naj se potruži, da bo po svojih močeh listu preskrboval dobre, tečne hrane. Naj zalaga list s članki načelne vsebine, z dopisi in novicami iz svojega kraja. Torej z združenimi močmi, kajti „zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača!“

V tem smislu z združenimi močmi na vztrajno, krepko in navdušeno delo za razširjanje in vsestranski napredek „Mir“-a!

Vojska med Rusi in Japonci.

Dolgo se je pletel prepir med Rusijo in Japonsko. Japonska je premajhna in nerodovitna dežela in zaradi tega ne more preživiti vseh svojih prebivalcev, katerih ima 45 milijonov. Naravno je torej, da so začeli Japonci škiliti na Korejo in Mandžurijo, kateri sta posebno ob morju na obali zelo rodovitni, kamor bi potem lahko poslali svoje naseljnike.

Tu pa so naleteli na Ruse, ki so delovali že več let na tihem v Mandžuriji, priborili si pokroviteljstvo čez njo in si pridobili popoln vpliv na Koreji. Korejanski vladar se je dal celo po Rusih oklicati za cesarja.

Grozno je to bolelo Japonce in začeli so predrzno zahtevati, naj Rusi te dve deželi zapusté, in da se bodo oni lepo vanje vsedli in jima izsesali rodovitnost in bogastvo. Japonci so namreč grozno ošabno in predrzno ljudstvo in odkar so pred leti premagali Kitajce, sploh mislijo, da so nepremagljivi. No, mislimo, da z Rusi bodo pa imeli že nekoliko težji, če ne pretežek posel, kajti slavnoznani ruski kozaki se ne bojé naporov, gladú, smrti in — dežja, kakor Kitajci, ki so v kitajsko-japonski vojski šli nad svoje nasprotnike sicer tudi s puško in sabljo v roki, a z razpetimi dežniki, boječ se preveč za svoje svetovnoznane — kite.

Podlistek.

Slovenski večer v Celovcu.

Silno neugodno je bilo vreme dne 9. t. m. zjutraj. Dežilo in snežilo je, da si skoro nihče ni upal izpod strehe. Celovčani smo že križ storili čez veselico, katera se je imela vršiti zvečer. Toda, kako smo bili iznenadjeni, ko so se začeli polniti ob poluosmih krasni prostori pri „Maslgartnu“. Od vseh strani slovenske koroške prav častno zastopani. Celo iz Ljubljane sta nas obiskala dva gospoda uradnika banke „Slavije“.

Vse se je vršilo navdušeno, mirno in dostojno. S tem smo pokazali Slovinci, da smo tudi mi sposobni za „oliko“, dasi nam to zakleti sovražniki vedno odrekajo, in dokler nas je še toliko, še nas ne bodo pohrustali.

Da je zabavni večer tako vspel, se moramo zahvaliti pripravljalnemu odboru, ki je vse potrebno preskrbel. Njemu gre vsa čast, da je v tako kratkem času tako izborno izvršil vse priprave, posebno še zadene to sollicitatorja, g. Šusteršiča, ki je bil duša pripravljalnega odbora in zabavnega večera. Omenjati se mora tudi gostilničarja, ki se ni zbal prepustiti svojih prostorov, četudi je že predvečer priletel kamen v dvorano, ko se je vršila skušnja. Postrežba je bila zelo dobra. Hvala gre tudi magistratnemu komisarju, ki je poskrbel za varnostne navedbe.

s koračnico „Naprej, zastava Slave!“ V občo zadovoljnost je svirala tudi druge komade.

Tako smo imeli koroški Slovinci zopet enkrat prav domač in vesel večer, ki se je končal s plesom, katerega se je udeležilo nad 50 parov. Naj bi nas na novo prebujeno narodno življenje še večkrat združilo v naši stolnici k medsebojnemu razveseljevanju!

Sv. Peter in vrag.

Sv. Peter in vrag sta se nekoč prepirala za eno dušo. Dolgo časa se nista mogla zmeniti, čegava je duša. Slednjič je pa nasvetoval vrag, ki je bil dober kosec, Petru sledeče: Kdor prej pokosi polovico velikega travnika, ki se razprostira pred peklom, tisti dobi dušo. Peter je bil s tem predlogom zadovoljen le, če mu dovoli vrag napraviti pet mahljev naprej. Vrag, zlobno se smejoč in svest si zmage, je zadovoljno dovolil v to. Komaj je Peter napravil par mahljev, je že pričel brusiti koso. Vrag, ki ni poznal klepanja kose, si je mislil sam pri sebi: „Ako bo Peter tako-le postajal pri delu in tolkel za kratek čas po svoji kosi, ga bom kmalu dohitel. Ko pa je Peter z nabrušeno koso pustil vraga daleč za seboj, je pričel ta vpiti: He, tovariš, potolči, potolči še malo po kosi!“ Sveti Peter ga pa ni poslušal in je klepal samo takrat, kedar je bilo potreba. Vragova kosa se je pa vedno bolj in bolj krhala in slednjič je pulil, ne pa rezal ž njo travo. Sv. Peter je pridno naprej kosil in se ni zmenil za vraga, ki je vedno bolj zadaj ostajal. Ko je padla zadnja bilka, je pogledal po vragu, ki je za njim zaostal skoro za polovico dela. Tako je dobil sv. Peter stavo in s tem dušo. Vrag pa, ki se ima za najpremetenejšega, je bil zopet enkrat premagan.

Smešničar.

* Otročja odkritosrčnost. Teta: No Minka, ali ti diši pri nas jesti? Minka: Seveda, saj doma tudi ne jemo boljše, a več je pa vselej.

Rusija je posebno zato, ker je blagi nje vladar car Nikolaj II. hotel ohraniti na vsak način mir, prijateljaval Japonski vedno bolj in bolj in ji puščala vedno več pravic na Koreji. O Mandžuriji seveda ni hotela ničesar vedeti, ker jo je stala že preveč milijonov rubljev in je ni hotela na noben način prepustiti komu drugemu. Angleži in Amerikanci pa so vedno bolj ščuvali Japonsko. Oni so namreč kakor pravi kramarji Rusiji jako nevoščljivi, naravnost se je pa prijeli bojé, ker je premožna in prestrašna in so zato poslali Japonce za se v ogenj po kostanj. Ker pa so bile Japonske zahteve vedno večje in vedno nesramnejše, je pričakoval te dni ves svet, da se neha velikodušnost in potrpežljivost ruskega velikana in da zagrmí s kroglijami iz topov nad azijskega pritlikavca. Rusija pa je vendar odgovorila mirno.

Japonska, ki je na vsak način hotela imeti vojno, se je pa razkačila, ker ni mogla Rusije do tega pripraviti, zato je Japonska pretrgala vse diplomatske (državniške) zveze, to se pravi z drugimi besedami, da se noče zgovarjati z Rusijo več ustmeno in pismeno, po poslanikih in pismih, temveč s topovi in krvjo, z ognjem in mečem!

Dosedaj je Japonska poklicala v orožje vse svoje rezerve, pa tudi Rusija se je dobro pripravila za slučaj vojne z bojno mornarico, kakor tudi s četami na suhom. Kakor se iz Petrograda poroča, imajo Rusi v Aziji že pripravljenih 624.000 vojakov, katerim še lahko dopošljejo 100.000 mož, dočim postavijo Japonci v skrajnem slučaju lahko 300.000 vojakov, s črnovojniki vred pa 500.000.

Pravijo, da je japonska pehota bolje izšolana, kakor pa ruska, kar pa ni gotovo. Ruske konjice, posebno kozakov, pa tako ne prekosi nobena konjica na svetu in gotovo tudi ne japonska. Tudi rusko topništvo je boljše.

Nasledki vojne bi bili za vso Evropo lahko usodepolni, v slučaju, da zmagajo Japonci. Neki veletržec iz neke nemške luke, ki je soustanovitelj velikih nemških tvrdk v Vzhodni Aziji, je izjavil, da je brezpogojno na korist stališča Evropejcev v Vzhodni Aziji, da zmagata Rusija. Ako bi zmagali Japonci, bil bi v nevarnosti ne le ruski ugled, ampak vseh Evropejcev v Vzhodni Aziji. Trgovina z Japonsko bi bila otežkočena, ker ošabnost Japoncev že doslej ne pozna mej, in v konkurenci so uprav nizkotni. Japonci že danes hočejo zrasti Evropejcem čez glavo. Ako bi še Ruse premagali, tedaj bi nihče več ne mogel z njimi izhajati. Tudi Kitajcem bi po ruskem porazu zrastel greben in rumeni azijski rodovi bi postali nevarnost za vso Evropo. Ne samo gledé evropske trgovine, ampak tudi v oziru rumene nevarnosti za Evropo je želeli, da zmagata Rusija.

Vojska se je pričela koncem predminulega tedna. Poročila listov o prvih dogodkih so v mnogem oziru zelo nezanesljiva ter si tudi deloma povsem nasprotujejo.

Japonska je, ne da bi čakala na odgovor Rusije, na zadnjo njeno noto (dopis) že koncem prejšnjega tedna pretrgala z Rusijo vse zveze. Koj na to zapustil je japonski poslanik na ruskem dvoru s svojim osobjem Petrograd. Ravno tako je na carjev ukaz zapustil ruski poslanik z vsem svojim osobjem japonsko prestolico Tokio. Pričakovalo se je, da se napove vojska od jedne ali druge strani dan na dan. To se ni zgodilo, marveč Japonci so takoj začeli napadati rusko brodoge. Japonske vojne ladje, v prvi vrsti torpedovke, so zavratno napadle ruske vojne ladje, zasidrane pred luko Port Artura. Zgodilo se je to, kakor je brzojavil carju ruski guverner Aleksijev, v noči med 8. in 9. februarjem. Posrečilo se je tudi Japoncem, da so s svojimi torpedi hudo poškodovali tri velike vojne ladje, namreč oklopnici „Rjetvizan“ in „Carjevič“ ter križarko „Pallado“.

Rusom nasprotni listi, naj si bodo pa ti angleški, nemški iz rajha ali pa tudi naši, kakor tudi italijanski, poročali so to s prikritim in neprikritim veseljem ter opisovali škodo, ki je bila prizadeta omenjenim vojnim ladijam, na katerih se nahaja 200 topov, za mnogo večje, nego je v resnici, kajti poročila, ki so pozneje došla iz verodostojnih virov, označujejo omenjeno škodo kot tako, ki se dá popraviti že v kakih 14 dneh in je dokazano, da ni nikakor res, da bi se bila križarka „Pallada“ pogreznila na dno morja. Tudi škoda, katero so napravili Japonci, ko so drugi dan, namreč 9. t. m., bombardirali na luko Port Artur in njene utrdbe, ni bila tako velika, kakor so jo hoteli ruski sovražniki. Res je, da je bilo ubitih 10 ruskih vojakov, ranjenih pa 54, in da sta bila ranjena tudi dva ruska častnika in bila poškodovana oklopnica „Poltava“ in križarka „Dijana“, „Askold“ in „Novik“.

Ko so došla poročila o prvem boju, je ruski car izdal sledeči oklic do svojega národa: „Vsem svojim zvestim podanikom javljam: V skrbi za ohranitev našemu srcu toli dragega miru smo vse poskusili, da se utrdi mir na daljnem vztoku. V to svrhu smo izrekli tudi svojo pritrđitev dogovorom

med Rusijo in Japonsko o korejskih zadevah. Ta pogajanja se niso končala. Japonska se je, ne da bi počakala naših zadnjih predlogov in ne da bi nas preje obvestila, predrznila napasti naše brodoge. Zato smo ukazali, da se naj na to provokacijo odgovori takoj z orožjem. To objavljajoč, prosimo Boga, zaupajoč zvestobi in udanosti svojega národa, da podeli ruskemu orožju uspeh in slavno zmago.“

Dopisi.

Dobrlavas. (Smrt.) Dne 11. t. m. je umrla stara Pintarjeva mati, duhovna mati č. g. Kokica, župnika v pokoju, stara 87 let. Dve leti je bila na bolniški postelji. Občudovanja vredna je bila njena potrpežljivost; če sem jo včasih vprašal: Mati, kako gre? je bil zmiraj odgovor: „Dobro“ in zraven je vselej pristavila: O Bog, le tukaj me tepi in kaznuj, samo tam v večnosti mi prizanesi! Če jo je človek obiskal, da bi jo tolažil, je le on pri nji dobil tolažbo, ko je videl njeno popolno vdanost v voljo božjo. — Nekoč jo je 81letni starček vprašal, zakaj ravno ona dva tako dolgo živita, in odgovorila mu je: Sedaj vsaj spoznaš, kaj je četrta zapoved; stariše sva vedno spoštovala in zato nama je dal Bog dolgo življenje. Kako cenjena je bila pri ljudeh, pokazala je velika udeležba pri pogrebu, katerega sta se udeležila tudi č. g. F. Mihal, župnik v Šent-Lipšu, in č. g. Fr. Bergman, župnik v Št. Lenartu. Zdaj je v naši fari še šest oseb, ki so čez 80 let stare.

Železna Kapla. („Südmärka“) je imela dne 6. t. m. v Niederdorferjevi gostilni v Železni Kapli svoje običajno zborovanje s — plesom. Nek tuj učitelj iz kanalske doline — ime iz umiljenja zamolčimo — je prišel puntat in hujskat mirno kapelško občinstvo zoper Slovence, ki niso nič drugega zakrivili, kakor da so se pustili roditi od slovenskih mater. In to je temu učitelju že zločinstvo! Le nekaj prenapetih mladičev je pritrjevalo učiteljevemu klobasanju ter rujevalo „hail“, kakor da tuli tropa Indijancev ob luninem mrku. Trezni in pravi tržani so se pa z ogorčenjem obračali proč od pustega zbadanja in zlobnega opravljanja ubogih Slovencev, ki nikomur ne store nič žalega. Kdo punta, kdo hujska?

Železna Kapla. („Proč od Rima“) sta šla gozdarski uradnik katoliškega grofa Thurna Mart. Marinko in njegova žena. Katoliška cerkev je naprednemu gozdarskemu uradniku vse premalo — nemška. Odpadnik je rodom Kranjec. Zatajil je najprej svoj jezik, zdaj svojo vero, mogoče, da še kaj doživimo. V tretje gre radol!

Šmihel pri Pliberku. (Poroke.) Stari ljudje pravijo, da kaj takega še ne pomnijo v šmihelski cerkvi. V nedeljo so jih namreč sedem parov oklicali, v ponedeljek, dne 5. svečana, pa je deset srečnih ljudi stalo pred oltarjem, kjer so si po dovršeni božji službi prisegli zakonsko ljubezen in zvestobo. Vsem poročencem prav prirčno čestitamo!

Šmihel pri Pliberku. (Smrt kosi.) Skoraj vsak dan nas glas zvonov opominja, da naše pravo bivališče tukaj na zemlji ni, kajti do zdaj imamo v novem letu že najst mladičev, ki so umrli v raznih starostih. Minuli četrtek smo spremili k zadnjemu počitku blago ženo, 90 let staro Rudnovo mater. Rajna je bila ud vseh bratovščin v fari in velika dobrotnica cerkev. Dan pozneje smo pokopali mladeniča Aleksa Pavlič, kateri si je nakopal svojo bolezen v rudokopih. N. v m. p.!

Prevalje. (Naše katoliško delavsko društvo) ima zopet predsednika. Na mesečnem zborovanju, v nedeljo dne 14. febr., je bil z veliko večino glasov izvoljen Anton Engler, rudar na Lešah. Prepričani smo, da bode novoizvoljeni predsednik z isto vnmemo in odločnostjo, kakor prerano umrli njegov prednik, deloval v blagor našega društva. Krščanski delavci, ostanite zvesti društvu tudi za naprej; imejte tudi do novega predsednika tisto zaupanje, kakor ste ga imeli do rajnega, in podpirajte ga. Le če bode mo se med seboj ljubili in drug drugega podpirali, bode se naše kat. društvo lepo razvivalo in se krepilo. Daj Bog obilnega blagoslova!

Prevalje. (Utopljenec.) V soboto 13. t. m. so našli v Meži utopljenega P. St., zidarja iz Št. Ruperta pri Velikovu. V petek je v družbi več tovarišev gonil v Šoštanju kupljeno kravo proti domu. V Prevaljah pa je zaostal in popaval pozno v noč. Najbrž je nad Prevaljami, kjer teče Meža tik ceste, padel v vodo in našel tako žalostno smrt. Voda ga je nesla kake četrte ure daleč naprej. Na glavi je imel več ran od kamenja.

Galicija. (Nemška nestrpnost.) Naša posojilnica je bila od koroške trgovinske in obrtne zbornice naprošena za proizvodno zadružnih pravil; načelnikstvo vstreže tej želji po izvršitvi nekih sprememb ustreči, kar se je imenovani zbornici sporočilo, a v — slovenskem jeziku. To pa je bila menda od naše strani grozovita pregreha; „caruk, caruk (zurück) nicht angenommen“, se je zapisalo

na dotično nedolžno dopisnico, ki je potem srečno priromala nazaj v Galicijo. Za nas in sploh vse naše posojilnice pa je to lep nauk: „nazaj“ naj se zapiše na vsak dopis tega ali drugega urada, češ, naš uradni jezik je — slovenski.

Apače. (Kaj pa je z vašo šolo?) tako se vprašuje tu in tam včasih prav z velikim zanimanjem po naši šoli. Zraven pa se utihotapi tudi vprašanje: Kakšna pa bode: ali slovenska ali pa nemška (boljše rečeno: ponemčevalna). Muhasti Apačani so v tem edini in imajo zato odgovor: ne slovenska in tudi ne nemška, ampak — ljudska. V zadnjem času se je šlo za določitev učnega jezika na novoustanovljeni šoli. Apačani in baje tudi krajni šolski svet v Krejancah (vsaj tako je sporočil zastopnik iz Apač) so bili v tej zadevi brz edini, da naj bode učni jezik slovenski. Ko pa je prišla ta zadeva pred občinski parlament, ta reč ni šla tako gladko; začela se je prav živahna debata, v kateri so bili naši nasprotniki seveda proti slovenskemu učnemu jeziku. (Pripomniti moram, da g. odbornik Teyrovski ni bil navzoč.) Posvetil je tudi odbornik Gregorc s svojo lučjo rekoč: „Je ja nemščina glih tako dobra (namreč kot učni jezik, kajti za tega se je šlo). Odbornik Rogar se je izrecno napram tajniku izrekel proti takšni šoli, kakoršna je v Galiciji. Debatu je napravil konec g. Rotter rekoč: pustimo Apačanom šolo kakoršno hočejo; če bo dobra, bodo imeli korist sami, če bode slaba, pa škoda. In ta predlog se je sprejel. Kaj da hočejo Apačani, je bilo g. tajniku (učitelju) dobro znano, saj je to na svoja lastna ušesa slišal; zdaj pa pogledjmo zapisnik. Tam stoji: „Občinski odbor je v principu za slovenski učni jezik, ali v vseh oddelkih se mora slovensko-nemški poučevati“, to se pravi: ponemčevati. V tej zadevi še ni padla zadnja beseda. Za danes vprašamo g. tajnika: ali je imel občinski odbor sklepati o tem, v katerih oddelkih se mora tudi nemški poučevati; ali pa samo to, kateri učni jezik naj velja za apaško šolo?!

Glinje. V odbor naše posojilnice je bil namesto umrlega odbornika, g. Mart. Štiha, izvoljen g. Val. Slamic, posestnik p. d. Pirman v Svetni vasi. Pravila so se razširila z dostavkom: „V delokrog hranilnice in posojilnice spada tudi vzdrževanje gostilne v njenem lastnem domu. Hranilnica in posojilnica izvršuje gostilničarsko obrt po najemniku, kateri mora biti ud hranilnice in posojilnice v Glinjah.“

Borovlje. (Smrt.) Nekako tihotapsko je k nam začela „bela žena“ hoditi po svoje žrtve. Pride namreč po noči, da še nikdo na selitev niti ne misli. Tako je prišla tekom poldruega meseca že trikrat. Mrtvo so našli zjutraj Ano Rupnik, par tednov zatem pa vdovo pokojnega znanega rodoljuba in orglarja Colariča, zadnji teden pa, kakor ste že poročali, na daleč okrog slovečega dr. Petra Čavka. Ranjki je bil 10 let zdravnik pri avstrijskem Llojdu in kot tak marsikaj sveta poskusil. Jako prijetno ga je bilo poslušati, ko je začel pripovedovati o svojih potovanjih. Deset let se je voziral okrog, v Ameriki pa vendar ni bil. Pravijo, da pride na njegovo mesto nek dr. Maurer iz Celovca.

Podljubelj. (Smrtna kosa) je v torek dne 9. t. m. zjutraj tukaj pokosila v obče spoštovanega krčmarja in mesarja J. Ahac-a. Zapustil je vdovo z dvema majhnima otrokoma.

Selo. (Iz šole.) Naš učitelj v slovenskem razredu P. P. . . ima neko čudno bolezen v očeh, ker slovenskih svinčnikov v šoli kar videti ne more. Zatorej je taiste šolarjem ostro prepovedal. Gosp. Palla, ali veste za kako zdravilo zoper to bolezen?

Št. Jakob v Rožu. (Pustni „korzo“.) Velik pusten sprevid iz Področice v Podgorjane, iz Podgorjan v Št. Jakob in odtod nazaj proti tunelu so vpriporili naši barabarji. V nedeljo 7. t. m. ob 4. uri popoldne so prišli k nam. Bilo jih je za celih 18 sanij, oblečenih v pisana, več ali manj dragocena srednjeveška oblačila, katera so si izposodili za drag denar. Sicer toli javkajo, da se jim slabo godi; za take stvari pa imajo penezev odveč. In zakaj so prišli k nam? No, pokazati so se hoteli, to je enkrat eno. Prišli so nadalje vzdigovat one, ki so pri volitvah padli in — čujte — prišli so tudi prepevat „Wacht am Rhein“ in klicat „Hajl Al-tajčland“. Že več, Nemčija, „magst ruhig sein“, dokler te bodo taki junaki reševali. Sicer pa zdaj v pustnem času pustnim norcem radi privoščimo veselje, da pridejo v slovenski in bognavaruj „črni“ Št. Jakob malo „poštenkat“. V obče pa naj le v Področici ostanejo in tam naj predor „bajsažo!“

Rožek. („Südmärka“) Kakor že omenjeno, osnovali so naši „Nemci“ podružnico zloglasne „Südmärke“, kateri so dali ime za „Zgornji Rož“, ker tukajšnji Nemci so pač preslabi, da bi osnovali sami kaj takega. Hvalijo se, da je bila udeležba pri ustanovnem shodu dobra in da so prišli tudi kmetje; no, že vemo, kateri! V odbor so bili izvoljeni: Novi notar dr. Hans Winkler (!), Simon Gröblacher, Ferd. Nagl, Josip Adamitsch, Andrej Benedeizig in Ant. Bernold. Novi notar se hoče menda posebej priporočiti tukajšnjim Slovincem in

zato se je hitro dal izvoliti v odbor „Südmarke“, ki ima čedni namen, Slovence pognati iz rodne zemlje! Iz Gradca je bil navzoč glavni predsednik dr. Fleischhaker, ki je govoril o „koristi“ nove podružnice. Pri zabavnem delu je predsedoval c. kr. notar Hans Rabitsch, c. kr. notar Hans Tschebull iz Beljaka pa je družbo kratkočasil s predavanji. Kakor vidite, imajo razni „Hanzi“ veliko vlogo pri novi ustanovitvi. Peli so „nemški“ pevci od Marije pri Zili pod vodstvom učitelja (!) A. Bernolda!

Dholica. (Naš župan) se odlikuje v najnovjšem času s surovim in grdim zmiranjem. Pred božičem je vsul v oštariji v Trabenčah nad Strižčevega mladeniča iz Ravnj celo kopo psok. Poklican je bil zaradi tega pred sodnijo, kjer je mogel 19 let starega mladeniča odpustiti in vse stroške poravnati. Pa še ni miroval. Pred kratkim je zopet v oštariji v Sekulčah tukajšnjega cerkovnika obkladal z jako razžalivim priimkom. Zopet je bil pred sodnijo poklican, kjer je sprejel za kazen dva dni zapor ali pa 20 kron globe. Res imenitnega župana imamo; namesto da bi gledal na mir v občini, le sam druge zmirja in dela prepri na mir v občini. Smo radovedni, nad kom se bo zdaj najprej znesel. Pa skrbelo se bo, da prevzetnemu petelinčku ne bo prevelik greben zrastel.

Loče. (Bekštanjska posojilnica) je imela v minulem XVIII. upravnem letu 355.850 kron denarnega prometa. Pristopilo je na novo 13 zadružnikov, izstopilo je 12 zadružnikov, ostalo je 460 zadružnikov z 460 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 76, uničilo pa 51, obstoji torej 518 knjižic za 241.805 K 64 vin. in iznaša povprečna vloga 465 K 84 vin. Posodilo se je na novo 12 zadružnikom, 27 zadružnikov je pa posojila popolnoma vrnilo; dolžnikov je 334, ki dolgujejo skupaj 249.248 K 77 vin., ali povprek 746 K 25 vin. Čistega dobička je bilo 1589 K 18 vin., ki se razdeli po sklepu občnega zbora tako-le: Deležem pripada 4·5% dividenda 557 K 80 vin. Za dobrodelne namene, in sicer: pogorelcem v Bačah 700 K. Ostanek se pridene rezervnemu zakladu, ki je narastel na 14.894 K 58 vin. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dne 1. oktobra 1901.

Novičar.

Na Koroskem.

Vizitacije. Mil. g. knezoškof bode letos vizitiral sledeče župnije in delil zakrament sv. birme: Meseca aprila: 26. Žrelec, 27. Slovenji Šmihel, 28. Dholica. Meseca maja: 1. Krka, 2. Nemški Grebinj, 3. St. Stefan pri Brežah, 14. Velikovec, 15. St. Peter na Vašnjah, 16. Suha, 17. Spodnji Dravograd, 18. Šmihel pri Volšbergu, 19. St. Andraž (samo birma in mašniško posvečenje), 29. Mali St. Pavel, 30. Hüttenberg, 31. Sv. Boštjan pri Ostrovici. Meseca junija: 4. St. Jurij ob Zili, 5. Šmorhor, 6. St. Danijel pri Kotičah, 7. Kornat, 8. Šent-Lovrenc v Leški dolini, 11. Kotiče, 12. Borle, 13. Vizbrije, 14. Sachsenburg, 15. Kellerberg, 16. Šent-Rupert ob Beljaku.

Duhovske zadeve. Nevarno zbolel je č. g. K. Kirchmaier, župnik v Črni. — Prestavljena sta gg. provizorja Jos. Stefan iz Lesa v Kaning, in P. Sorger iz Kaninga v Zwickenberg. — Razpisana je do 23. marca župnija Zweikirchen.

Pravico javnosti je naučno ministerstvo dalo gimnaziji oo. benediktincev v St. Pavlu in pripravil za učiteljice ss. uršulink v Celovcu. Vsled tega je nastalo hudo javkanje po liberalnih listih.

Kdo hujska? Na to odgovarjamo s sledečimi suhimi dejstvi. „Freie Stimmen“ pišejo v številki 11. t. l. na str. 5., da mora Celovec postati „mesto za tujce... denar se mora spraviti v mesto... vse, kar vabi tujce, se mora storiti... Celovec mora postati dobrovoljno („gemütlich“) mesto...“ — Lepe besede, a dejanja so drugačna! To kažejo iste „Fr. St.“, ki so z očitnim namenom, naščuvati svoje pristaše zoper zadnjo slovensko veselico, napisale na str. 4. iste številke sledeče: „Slovenski hujskači ne bodo dali prej pokoja, predno se jim ne bo z nemško temeljitostjo (!) pokazalo, da Celovec ni polje za njih početje.“ S kakim namenom so pisane te besede, vidi pač vsakdo. Prav isto je pisal tudi „Kärntner Wochenblatt“. Celovčani čedni kumpaniji pri „Fr. St.“ niso šli na limanice in veselice se je nemoteno mogla vršiti. A na drugi strani je imelo drzno hujskanje Dobernikovega lista uspeh. Prav isto soboto, ko je izšla zgoraj navedena številka, so neznan zlikovci pri kreditni banki v kolodvorskih ulicah odtrgali, oziroma ukradli in odnesli fablo z napisom, katere še do danes ni bilo dobiti nazaj, in dvakrat so zadnji čas z blatom ometali poslopje, v katerem je nastanjena kreditna banka. To je pač dosti odgovora na vprašanje: Kdo hujska! — Vprašamo pa še: Kaj bi bilo, ko bi pisal slovenski list tako izzivajoče, kakor pišejo „Freie Stimmen“? Bi li to državni pravdnik tudi tako hladnokrvno in mirno gledal, kakor gleda,

če se Slovincem grozi z napadi s kolom v roki?! Kdaj bomo že prišli do miru in pokoja? Ali res ni nikogar tu, ki bi nas poštene državljane in davkoplačevalce ščitil pred takimi tolovaji, katere sicer ni iskati med priprostim ljudstvom, pač pa žalibože celo v boljših krogih? In od take druhali naj bi se mi Slovenci navzemali kulture? Pojdite se solit in žabam gost s tako kulturo! — Celovško mesto, v katerem naj bi vsak tujec zadovoljno živel in se „gemütlich“ čutil, kakor trdijo „Fr. St.“, pa ostane toliko časa prava malomestna luknja, po nemškem bi se to reklo „ein wahrer Krähwinkel“, dokler časa ne bodo gotovi krogi prišli do spoznanja, da se mora vsakega človeka spoštovati, ki boče v mestu živeti in tu svoje denarje trošiti. Sedaj pa se nemški rogovilež repenči že nad mirnim Slovincem, če se ta poslužuje svoje materne besede, in ako govori izobražen Slovenec v javnem lokalu slovensko, se čuti Nemeček že žaljenega in pravi, da se ga izziva, „provocira“. Kolikor časa se te razmere ne predručajijo, ostane celovško mesto, osobito za Slovane, kraj, v katerem se ni mogoče tujcu čutiti domačega in zadovoljnega. Temu bode vsakdo pritrtil, kdor je izmed Slovanov obsojen, da mora tu živeti in prenašati dan na dan žaljenja in brutalnosti teh patentiranih hujskačev.

Dopolnilna volitev za deželni zbor v okraju Podkloster-Trbiž na mesto umrlega dr. M. Abuje je razpisano na dan 29. marca, t. j. torek pred veliko nočjo.

Občinska volitev za vobersko občino se je dne 11. t. m. v kljub skrajni požrtvovalnosti našincev za našo stranko neugodno izvršila. V tretjem razredu so našinci po nepopisno srđitem boju zmagali s 75 glasovi, v drugem pa propadli za 4 glasove, ravno tako tudi v prvem razredu in sicer samo za 1 glas. Udeležba je bila velikanska; od 213 volilcev v vseh treh razredih se je volitve udeležilo 187 volilcev. Obširen dopis objavimo prihodnjič.

Važna iznajdba. Ravnatelj obrtne šole za stroje v Celovcu, vladni svetnik Gustav Schatzl pl. Mühlfort, je iznašel popolnoma avtomatično (samo od sebe) delujočo puško. Prišel se je že pogajati z vojnim ministerstvom.

Vojaški nabori. ki so bili že določeni za meseca marec in april, so preloženi na poznejši čas, ker dotična postava v državnem zboru ni potrjena.

Samomor sodnika. V Voglih (Winklern) v melski dolini se je dne 9. t. m. ustrelil deželni sodnik svetovalec Franc Dreschnig. Vzrok je bila baje bolezen v možganih. Bil je znan kot strasten nemško-nacionalen agitator.

Zilska podružnica slovenskega planinskega društva je imela svoj občni zbor v nedeljo, dne 7. februarja, v Ovčji vasi v Zajezerski dolini. Udeležba je bila dobra, precej rednih članov in prijateljev planinstva, kakor tudi lepo število domačinov, posebno zastopano je bilo slovensko omizje beljaško. Zapeli so nekaj narodnih pesmi, ki so razveselile vsakega izmed nas in domačine, ki le malo kedaj slišijo lepe slovenske pesmi. Prišel je tudi naš vrli član gospod Kočevar, uradnik južne železnice, prej v Beljaku, sedaj v Trstu. Vsa čast mu, ki se je tako daleč potrudil k našemu zborovanju. Ni se pozabil na naše lepe planinske kraje, na divno-romantično Zajezero. Prinesel nam je lepe pozdrave od slovenskih Tržačanov, kateri se jako zanimajo za planinstvo. Upajo, da si tudi tamkaj v kratkem ustanovijo novo podružnico slovenskega planinskega društva. Želimo jim dobrega uspeha. Najvažnejša točka dnevnega reda je bila stavba koč v Zajezeri; občni zbor je sklenil, da se letos na vsak način zida koč in sicer bolj majhna, kakor je bil prvotni načrt stavbe, ker se ne vé, ali bi se takoj od začetka obnesla velika stavba, ki bi stala okrog 15.000 kron. Ta svôta je za naše razmere prevelika in bi se le društvo v dolgove zakopalo. Zato se je sklenilo, da se zaenkrat zida bolj majhna koč, ali vendar pripravna, ki bo imela kuhinjo, gostilniško sobo, nekaj sob za prenočevanje in tujce ter da bo okusno napravljena. Iz poročila gosp. tajnika smo se prepričali, da nam manjka še veliko denarja za nameravano stavbo; darila za planinski dom „Krnica“ so le bolj redka, zato naj bi vsak zaveden planinec in rodoljub še malo v svoj žep posegel ter nam pripomogel, da se naš načrt čim preje uresniči, kajti brez denarja se težko zida. Darila hvaležno sprejema g. Alojzij Knafelc, uradnik pri državni železnici v Beljaku.

— Dodatno se nam še poroča: Shod je bil v gostilni pri Regarju. G. Fr. Grafenauer je zborovanje otvoril in omenjal v pozdravu, da nas mora posebno zanimati Ovčja vas kot ključ k divni Zajezeri. Ovčani sami bodo imeli s pospeševanjem planinstva v prvi vrsti dobiček. G. tajnik Alojzij Knafelc razloži načrt nove bodoče zgradbe v Zajezeri, ki bo stala 15.000 glv. Nato se je začel živahen razgovor o majhni stavbi, katero se je sklenilo postaviti že to leto, da se tako ustreže občni želji. Debate so se udeležili gg. Grafenauer, Knafelc, Hochmüller, Koren in Kavčič. Določilo se

je to stavbo tako postaviti, da ne bo nikakor na potu poznejši večji stavbi. Ta prva stavba naj ima dve sobi s dvema ali tremi postelji, klet in gostilniško sobo s kuhinjo. Stavil se je tudi predlog, da bi se naprosilo osrednje društvo za spremembo društvenih znamenj, ki bi bila bolj primerna slovenskemu značaju in bi tudi gospem bolje pristojala. Tudi kovina naj bi bila boljša. — Shoda so se udeležili tudi domači kmetje, katerim se je ponudil poseben užitek slišati prelepo slovensko petje in govoriti gospode v domačem jeziku. Pri prosti zabavi so se vršile tudi nekatere napitnice, katere so govorili gg. Hochmüller, Hočevar, Dobrovc in Grafenauer, slednja s posebnim ozirom na navzoče kmete. G. Hochmüller je še posebno napil g. Knafelcu, ki je ravno ta dan obhajal 20 letnico svojega hribolaztva in ki ima največ zaslug, da se je ustanovila podružnica. Rojaki, sezimo v žepe, da se bo kmalu dvignila tudi večja stavba „Krnica“!

Celovške novice. Dne 11. t. m. je nagloma umrl tukajšnji hišni posestnik in agent Frid. Morre, star 52 let. — Dne 13. febr. je umrl c. kr. major v pokoju Ferd. Tragge, star 77 let. Služil je pri koroškem pešpolku in bil v vojskah l. 1859., 1866. in 1878. — Sklep prvega tečaja na srednjih in meščanskih šolah je bil v soboto dne 13. februarja. — Poslanec Dobernig je dne 8. februarja poročal svojim volilcem v Celovcu. Govorilo se je največ o novem kolodvoru v Celovcu. Izrekli so mu zapupnico in nato je izjavil, da svojega mandata ne bo odložil. V celi stvari je precej — komedije! — Velik pustni „korzo“ ali spreved so tu napravili pustno nedeljo. Bilo je nekaj prav lepih skupin. Gledalcev je prišlo dosti od blizu in daleč.

Razglednice društva „Vesne“ na Dunaju. Opozarjamo še enkrat na nove umetniške razglednice društva „Vesne“. Izšlo je dosedaj 6 različnih umetniških razglednic. Pošiljajo se le cele serije po sledečih cenah (vštevši poštnino). 60 (6 različnih) 4·40 K, 600 (6 različnih) 36 K. Ker je čisti dobiček namenjen za priredbo društvene razstave, pričakuje odbor prav obilnega popraševanja po edinih umetniških narodnih razglednicah. Naslov: Dunaj, III., Rennweg 1.

Novo šmarnice v čast Mariji, materi dobrega sveta, začela je tiskati tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Sestavljene so in za čitanje pri „majnikovi pobožnosti“ prirejene po pridigah, katere je ob devetdnevnih Marije dobrega sveta (ustanovljene l. 1761.) v Novi cerkvi nad Celjem govoril kanonik dr. Lav. Gregorec. Knjiga izide prvi teden aprila t. l.

Gospodarske stvari.

Zitne cene.

Vsled vojske med Rusko in Japonsko so se začele zitne cene nekoliko povzdigovati. Vzlasti na Ogerskem se je trg poživil; na Dunaju trgovina ni bila posebno živahna.

Na Dunaju bila je cena:

pšenica	K	8.—	do	9.—
rž	„	6·80	„	7.—
ječmen	„	5·80	„	7.—
oves	„	5·95	„	6·50

detelja veljala je v Hamburgu:

Ogerska	„	54	„	61
Ruska	„	56	„	65
trava: Timoté	„	18	„	21
„ Rax	„	18	„	20

V nadrobnejem prodajanju na celovškem trgu veljala je:

pšenica	K	—	do	—
rž	„	6·70	„	7.—
oves	„	6·25	„	6·06
ajda	„	8·05	„	—
krompir	„	2·22	„	—
seno	„	3.—	„	—
loč	„	2.—	„	—
slama	„	1·60	„	1·90

Loterijske številke od 13. februarja 1904.

Gradec	47	33	21	59	19
Dunaj	26	55	79	67	4

NAZNANILA.

Učenca, ki se želi izučiti za **mlinarja**, sprejme takoj **J. Lipič**, mlinar v Dolah, pošta Vrba ob vrbškem jezeru.

Na prodaj

sta v farovžu v St. Vidu podjunskega zavoljo pomanjkanja krme ena močna kobila, 12 let stara, in njuna triletna žrebica, obedve visoke. Kdor želi več zvedeti, naj se obrne do g. župnika **Štefana Lasnika**, v St. Vidu v podjunki dolini pri Dobrli-vasi, pošta St. Vid v podjunki dolini.

Na prodaj je malo posestvo

v Št. Jakobu pri Celovcu. Kdor se za to zanima in hoče o tej zadevi kaj več izvedeti, naj se obrne do posestnika „p. d. pri Gortnarju“ v Št. Jakobu pri Celovcu, hišna št. 4. Pošta je Celovec.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

V najem se takoj dá ali se tudi prodaja

Kovačnica

v Peračiji, fara Škocijan, ležeča ob močnem potoku, ki goni za kovačnico kladvo, brus in meh. Kovačnica je pripravna za orodniško in podkovsko kovaško delo. Nad kovačnico je stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kuhinje in lope. H kovačnici sliši tudi še kajža z dvema sobama in majhnim vrtom. Več pové lastnik **Šimen Kramer**, orodniški kovač v Peračiji, pošta Sinčaves na Koroškem.

Egidij Jeglič, Selo,

pošta Žirovnica na Gorenjskem,

priporoča svojo veliko zalogo doma žganih pijač, kakor:

Brinjevec, prve vrste, naturen . . . 1 liter K 2.40
Slivovec, star, prve vrste, naturen . . . 1 „ 2.—
Tropinovec, star, prve vrste, naturen . . . 1 „ 1.60
Kislec (Säuerling) lanski, naturen . . . 1 „ 1.60

Posiljam od 1 litra naprej po pošti ali po železnici. Prosim, naj vsakdo poskusi in prepričal se bode, da prodajam le samo naravno in dobro blago.

Kdor ljubi dobro čašico čaja, zahtevaj povsod najfinejši in najboljši čaj sveta

INDRA TEA

Napravljen iz najfinejših čajev Kitajskega, Indije in Cejlona. Pristno le v izvornih zavojih. Zaloge razvidne iz lepakov.
INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRST.

Pri pomanjkanju teka, motenju prebavljanja, slabotnem želodcu, glavobolu, slabosti in drugih želodčnih boleznih itd. so

Brady-eve želodčne kapljice (marijacejske)

izborno in skušano sredstvo. Zahtevajo naj se izrecno **Brady-eve želodčne kapljice.** Dobé se v lekarnah, če ne, pa naravnost v lekarni C. BRADY, DUNAJ, I., Fleischmarkt 1. — Cena 1 stekl. K —80, 1 vel. stekl. K 1.40 z navodilom.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da prodaja **cementno opeko** za strehe kriti po nizki ceni. Kdor pa želi, da pride delati tudi na dom, naj se oglasi pri podpisnem, ki vsakogar zagotavlja dobre in cene postrežbe. **Tomaž Dorjak** na Žihpoljah, pošta Žihpolje (Maria Rain) pri Celovcu.

V zalogi knjigarne društva sv. Jožefa v Celovcu je izšla:

Molitev

k brezmadežni materi božji Mariji

v jubilejnim letu.

Slovenska,	100 komadov	80 vinarjev
—	1 komad	1 vinar
—	1 komad na lepenki	6 vinarjev
Latinska,	100 komadov	80 vinarjev
—	1 komad	1 vinar
—	1 komad na lepenki	6 vinarjev
Nemška,	100 komadov	80 vinarjev
—	1 komad	1 vinar
—	1 komad na lepenki	6 vinarjev

Ako se določijo dotični znesek, se poštnine prosto določijo.

Knjigarna društva sv. Jožefa
v Celovcu.

Stanje hranilnih vlog:
18 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
nad 550.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje

po 4%

ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vlož. nih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča **po 4³/₄% na leto.** Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno **5% izposojenega kapitala.** Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati **na leto 6% izposojenega kapitala.**

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po **4¹/₂% do 5%.**

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb,** zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg šte. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:**

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14.60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamič, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Aksijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.